

Radovat se z pravdy

Apoštol Pavel radí svým spolubratřím (Fil 3,1): Radujte se v Pánu! A jinde (Tess 5,16) : Vždycky s radujte! A apoštol Petr v prvním dopise (1. Petr) dokonce mluví o radosti z utrpení: Ale z toho, že jste účastni utrpení Kristových, radujte se! Pavel ovšem ví o nutnosti sou-cítění (Řím 12.15): Radujte se s radujícími, a plačte s plačícími. Nicméně radost musí mít nějak převahu, musí převládnout (2.Kor 6,10): jako smutní, ale vždycky se radujete. V jiné epištole ke Korintským (1.Kor 13,6) nabádá Pavel: Neradujte se z nepravosti, ale spolu radujte se pravdě. Copak ‚tento svět‘ není až přeplněn nepravostmi? Copak pravda nebývá tak často potlačována a popírána? Jak to všechno dát dohromady? (Chtělo by to zpracovat z více míst, ale snad to můžeme pochopit asi následovně.) Základním vztahem „věřícího“ by měla být radost jak v současné chvíli, tak zejména do budoucna (Zj.11,10): ti, kteříž přebývají na zemi, radovati se budou ... a veseliti se (pochopitelně: bude to nová země, nejen nové nebe!).

(Písek, 181203-1.)